

Cicle

## ***Adéu al cotxe!***

***Com alliberar Barcelona del vehicle privat?***



Del 27 de març al 29 d'abril de 2018

**Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia**

Comissaris: David Bravo i Andreu Rifé, amb la col·laboració de Miquel Jordà i Úrsula San Cristóbal

DOSSIER DE PREMSA

## Índex

<b>1. Adéu al cotxe!</b> .....	<b>4</b>
<b>2. Calendari</b> .....	<b>5</b>
<b>3. Presentació del cicle</b> .....	<b>7</b>
Adéu al cotxe!.....	7
Embús .....	8
<b>4. Conferències</b> .....	<b>10</b>
<i>La batalla cultural</i> .....	10
<i>La reconquesta del carrer</i> .....	12
<i>L'urbanisme després del cotxe</i> .....	14
<i>El canvi de paradigma</i> .....	16
<b>5. Espectacles</b> .....	<b>18</b>
<i>L'empestat</i> .....	18
<i>Granotes</i> .....	20
<i>Motor i veu</i> .....	22
<i>La cremallera</i> .....	24
<i>Yo inacabo</i> .....	25
<b>6. Altres</b> .....	<b>26</b>
<i>Inutilitari (Escultura)</i> .....	26
<i>Una estona de silenci</i> .....	27
<i>Speaker's corner</i> .....	28



## 1. Adéu al cotxe!

### Presentació

L'automòbil és un vehicle *urbicida*. Cal preparar les ciutats perquè tornin a funcionar sense un mitjà de transport que, ben probablement, acabarà caient pel seu propi pes. Tal vegada descobrim que, lluny de ser una renúncia, viure sense cotxes és més just, més sostenible, més barat i, fins i tot, més agradable. Però cal treballar de valent perquè aquesta transició es produeixi de manera equilibrada. Quines són les properes passes? Amb el cicle *Adéu al cotxe!*, la Sala Beckett vol promoure la reflexió i el debat sobre la necessitat i la possibilitat d'alliberar la ciutat del vehicle privat. Espectacles, lectures dramatitzades, peces audiovisuals, reflexions plàstiques i xerrades conjugaran el coneixement tècnic amb la cultura crítica i transformadora per estimular la consciència ciutadana.

Comissaris: **David Bravo** i **Andreu Rifé**, amb la col·laboració de **Miquel Jordà** i **Úrsula San Cristóbal**

## 2. Calendari

### Presentació del cicle

#### Dimarts 27 de març

Presentació del cicle a càrrec de David Bravo

#### ***Adéu al cotxe!***

A les 18:30h

Sala d'assaig

Preu: 3€ | Personatges de la Beckett gratuït

Lectura dramatitzada

#### ***Embús***

d'Andreu Rifé i Emma Riverola

Direcció: Ferran Utzet

A les 20:30h

Sala de dalt

Preu: 3€ | Personatges de la Beckett gratuït

#### Dimarts 3 d'abril

Projecció audiovisual

#### ***La batalla cultural***

Amb Andrés Hispano i Félix Pérez-Hita

A les 19h

Sala de baix

Preu: 3€ | Personatges de la Beckett gratuït

#### De divendres 6 a diumenge 29 d'abril

Espectacle

#### ***L'empestat***

de Jordi Oriol

Direcció: Xavier Albertí

Divendres i dissabte a les 20:30h, diumenge a les 18:30h

Sala de baix

Preu: de 9€ a 18€

#### De divendres 6 a diumenge 8 d'abril

Espectacle

#### ***Granotes***

d'Oriol Morales

Divendres i dissabte a les 20h, diumenge a les 18h

Sala de dalt

Preu: 12€ | Personatges de la Beckett 8€

#### Dimarts 10 d'abril

Conferència

#### ***La reconquesta del carrer***

Amb Manu Fernández

A les 19h

Sala de baix

Preu: 3€ | Personatges de la Beckett gratuït

## **De dijous 12 a diumenge 15 d'abril**

Mostra del laboratori del cicle 'Adéu al cotxe!'

### ***Motor i veu***

De dijous a dissabte a les 20h, diumenge a les 18h

Sala de dalt

Preu: 8€ | Personatges de la Beckett 5€

## **Dimarts 17 d'abril**

Conferència

### ***L'urbanisme després del cotxe***

amb Maria Buhigas

A les 19h

Sala de baix

Preu: 3€ | Personatges de la Beckett gratuït

## **De divendres 20 a diumenge 22 d'abril**

Espectacle

### ***La cremallera***

de Martí Sales

Direcció: Jordi Oriol

Divendres i dissabte a les 20h, diumenge a les 18h

Sala de dalt

Preu: 12€ | Personatges de la Beckett 8€

## **Dimarts 24 d'abril**

Conferència

### ***El canvi de paradigma***

amb Antonio Turiel

A les 19h

Sala de baix

Preu: 3€ | Personatges de la Beckett gratuït

## **De divendres 27 a diumenge 29 d'abril**

Recital

### ***Yo inacabo***

de Pablo Rosal

Divendres i dissabte a les 20h, diumenge a les 18h

Sala de dalt

Preu: 12€ | Personatges de la Beckett 8€

## **De divendres 6 a divendres 27 d'abril**

Meditació

### ***Una estona de silenci***

Els divendres a les 19:15h, abans dels espectacles

Dia 6 d'abril, abans de *Granotes*

Dia 13 d'abril, abans de *Motor i veu*

Dia 20 d'abril, abans de *La cremallera*

Dia 27 d'abril, abans de *Yo inacabo*

Aula 1

Preu inclòs en l'entrada de l'espectacle

## 3. Presentació del cicle

### *Adéu al cotxe!*

**Presentació del cicle a càrrec de David Bravo**

**Dimarts 27 de març, a les 18:30h**

Sala d'assaig



Vivim en un planeta finit, amenaçat per l'explosió demogràfica, la depredació territorial, la crisi energètica, el canvi climàtic i la segregació socio-espacial. En aquestes condicions, una de les millors formes d'encarar els reptes econòmics, ecològics i polítics que ens depara el futur immediat és tornar a viure en ciutats compactes, mixtes i policèntriques. Aquesta és la mena de ciutat que havíem tingut sempre però que hem desaprès a fer des que ha proliferat el vehicle privat. L'automòbil és potser un dels pitjors errors del segle XX. No només perquè ha maltractat les urbs denses i intenses que havíem heretat del passat sinó també perquè ha provocat que desaprenuéssim a fer noves ciutats. D'una banda, el cotxe ha fet que els centres històrics esdevinguessin més bruts, sorollosos, injustos, ineficaços i inhabitables. De l'altra, ha esperonat la deserció cap a perifèries disperses i suposadament verdes que, en realitat, són profundament injustes i insostenibles. El segle XXI reclama un canvi de rumb. Cal preparar les ciutats perquè tornin a funcionar sense un mode de transport que, ben probablement, acabarà caient pel seu propi pes. Tal vegada descobrim que, lluny de ser una renúncia, viure sense cotxes és més just, més sostenible, més barat i, fins i tot, més agradable. Però cal treballar de valent perquè aquesta transició es produeixi de manera ordenada i equilibrada. Quines són les properes passes?

## **David Bravo, comissari**

Des de l'any 2003, col·labora amb el Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) en el desenvolupament del Premi Europeu de l'Espai Públic Urbà, del qual és responsable de continguts i secretari del Jurat. Ha dirigit per a la televisió pública espanyola (RTVE) el documental *Europa Ciudad* (2012), sobre la vigència del model europeu de ciutat i ha estat comissari de l'exposició *Piso Piloto* (2015), una mostra sobre el dret a l'habitatge i a la ciutat presentada simultàniament al CCCB i al Museu d'Antioquia de Medellín (Colòmbia). També ha col·laborat en la publicació del llibre *Europe City: Lessons from the European Prize for Urban Public Space* (Lars Müller Publishers, 2015). Ha impartit classes al Màster de Ciutat i Urbanisme de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC), al postgrau d'Art i Espai Públic de l'Escola Superior de Disseny ELISAVA i al Màster d'Arquitectura i Cultura Urbana *Metropolis*. Parla sobre ciutat i espai públic en articles i conferències i és col·laborador habitual de la Revista Diagonal.

## **I després...**

### ***Embús***

#### **Lectura dramatitzada d'Andreu Rifé i Emma Riverola**

Direcció: Ferran Utzet

Amb Montse Morillo, Teresa Vallicrosa i David Vert

Dimarts 27 de març a les 20:30h

Sala de dalt





Els dramaturgs Andreu Rifé i Emma Riverola proposen un text ideat pensant en el cicle *Adéu al cotxe! Com alliberar Barcelona del vehicle privat?*. El primer dia del cicle, se'n durà a terme una lectura dramatitzada, dirigida per Ferran Utzet.

## **Sinopsi**

Una veterana escriptora de prestigi en plena crisi existencial, una jove activista social encesa d'indignació i un home que té pressa per arribar a l'hospital on la seva dona acaba de trencar aigües. Tots tres es troben aturats, cadascú sol dins el seu cotxe, en un imprevist i inacabable embús de trànsit. Les urgències vitals i els plans més immediats queden forçosament congelats. El temps es relativitza, les més íntimes seguretats trontollen; tot pren un enfoc nou i el que estava perfectament planificat entra en crisi.

## **Fitxa artística**

**Autors: Andreu Rifé i Emma Riverola**

**Direcció: Ferran Utzet**

**Repartiment: Montse Morillo, Teresa Vallicrosa i David Vert**

**Disseny sonor: Raúl Juan**

## 4. Conferències

### *La batalla cultural*

**Projecció audiovisual comentada per Andrés Hispano i Félix Pérez-Hita**

Dimarts 3 d'abril a les 19h  
Sala de baix



La indústria automobilística és el sector econòmic que més inverteix en publicitat. Durant dècades, els imaginaris i les consciències de la població mundial han estat sotmesos a una allau propagandística que ha constituït una de les majors operacions d'enginyeria social de la història. Avui, malgrat la profusió d'evidències científiques sobre els desgavells d'una societat basada en el cotxe, bona part de la ciutadania encara recela de les solucions adoptades contra el vehicle privat. De fet, moltes de les respostes proposades són merament pal·liatives, contraproductes o, fins i tot, interessades. De vegades, és la pròpia indústria automobilística la que proposa alternatives, com ara el cotxe elèctric o l'autònom, que, en realitat, només volen que tot canviï perquè tot segueixi igual. Com pot la cultura crítica i transformadora contrarestar l'hegemonia propagandística del sector?

La conferència anirà precedida d'un «llindar sonor» específic [3 min.], obra de Miquel Jordà i Úrsula San Cristóbal, i de la lectura dramatitzada *Per ser feliç vol un camió* de Carmen Fernández Villalba.

## **Andrés Hispano, realitzador audiovisual, comissari, pintor i articulista**

Escriu regularment en el suplement de cultura de La Vanguardia (membre del comitè assessor des del 2002 fins al 2014). Realitzador, juntament amb Félix Pérez-Hita, de *Soy Cámara* (TVE-CCCB). Ha comissariat les exposicions *La ciutat dels cineastes* (juntament amb Jordi Balló, CCCB, 2001), *El rei de la casa* (juntament amb Marc Roig, Palau de la Virreina, 2007), *That's not Entertainment!* (juntament amb Antoni Pinent, CCCB, 2007) i *Pantalla global* (juntament amb Gilles Lipovetsky i Jean Seroy, CCCB, 2011). Va dirigir les nits temàtiques de BTV (1997-2000), el programa *Boing Boing Buddha* (creat juntament amb Manuel Hueriga, BTV, 2000-2003) i *Baixa Fidelitat* (juntament amb Félix Pérez-Hita, XTVL, 2005). Entre altres audiovisuals per a museus i centres d'art, ha dirigit *Somiant la nostra ruïna* (la Pedrera, 2005), *La Trobada* (Palau Moja, 2007), *Autoscan* (CCCB, 2008) i *Wish you were here* (DHUB, 2009). Va escriure *David Lynch, claroscuro americano* (Glénat, 1997) i va comissariar, juntament amb Antoni Pinent, el pack DVD *Del éxtasis al arrebató* (Cameo, 2009). És professor convidat de cinema i cultura audiovisual en diferents universitats, com la UPF, Elisava, LCI i la URL.

## **Félix Pérez-Hita, realitzador, guionista i editor**

Actualment codirigeix alguns capítols de *Soy Cámara* del CCCB amb Andrés Hispano, amb qui també va dirigir *Baixa Fidelitat* (XTVL-2005), i treballar com a guionista i editor per a *Boing Boing Buddha* (BTV, 2001-2004). Amb Arturo Bastón dirigeix *HILOMENTAL (sesiones videológicas)*. És membre fundador de l'associació Horitzó.tv i, amb el col·lectiu Neokinok.tv, va crear Tvlata (Projecte educatiu de tv experimental, 2007). Va ser codirector de *Gabinet de Crisi: un programa de tv que no veurà a la tv* (2001-2009), amb Bastón y Kikl Grau (idea original de Hispano/K. Grau).

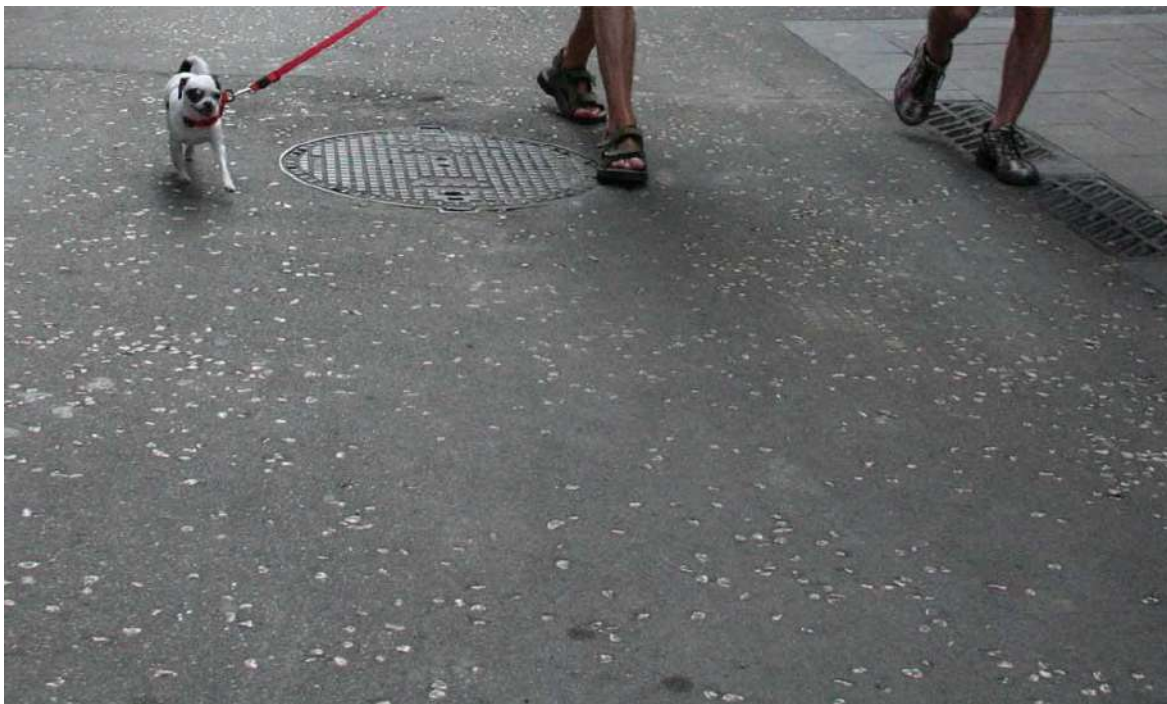
De 1997 a 1999 va dirigir una quinzena de documentals per a Barcelona TV. Ha impartit classes d'història i teoria de la imatge a l'Escola Superior de Disseny Elisava, així com a màsters i tallers de diverses universitats. Ha escrit articles sobre crítica de la imatge per *Manía*, *Archipiélago*, *Cultura/s* (La Vanguardia) o *El Estado Mental*, entre d'altres publicacions.

## *La reconquesta del carrer*

**Conferència de Manu Fernández**

Dimarts 10 d'abril a les 19h

Sala de baix



Durant el segle XX, la massificació de l'automòbil va col·lapsar les ciutats heretades del passat. Però el segle XXI s'ha llevat amb l'ansia de reconquerir l'espai públic dels centres urbans. Tot i així, moltes intervencions de millora urbana continuen invertint esforços faraònics en amagar cotxes —aparcaments, túnels, vies ràpides—, com si es tractés d'escombrar la brutícia sota una catifa verda. En efecte, el vehicle privat segueix estant altament subvencionat. L'única reconquesta honesta dels carrers passa per reduir els recursos públics que li destinem. Guanyar-li espai en favor del transport col·lectiu de superfície, dels carrils pedalables o dels corredors verds per a vianants. Aquesta no és només la manera més efectiva de reduir la contaminació; és també la forma més democràtica de combatre la injustícia espacial, el canvi climàtic, el malbaratament energètic o l'acumulació d'oportunitats en poques mans.

La conferència anirà precedida d'un «llindar sonor» específic [3 min.], obra de Miquel Jordà i Úrsula San Cristóbal, i de la lectura dramatitzada *On les he ficades?* de Bea Vilaseca.

## **Manu Fernández, investigador i consultor de polítiques urbanes**

Doctor per la UPV/EHU (2015) amb la tesi *La smart city como imaginario socio-tecnológico. La construcción de la utopía urbana digital*. Fruit d'aquesta investigació, recentment ha publicat el llibre *Descifrar las smart cities. Qué queremos decir cuando hablamos de smart cities*. Llicenciat en Dret Econòmic i Màster en Gestió Mediambiental. Investigador i consultor de polítiques urbanes, durant els seus més de 15 anys de trajectòria professional ha estat involucrat en projectes relacionats amb la sostenibilitat local i l'anàlisi de les economies urbanes. La seva activitat està centrada en temàtiques com la participació ciutadana, activació d'espais públics, polítiques de sostenibilitat, intersecció entre el digital i el social a la vida urbana...

Autor del blog Ciudades a Escala Humana ([www.ciudadesaescalahumana.org](http://www.ciudadesaescalahumana.org)).



## *L'urbanisme després del cotxe*

**Conferència de Maria Buhigas**

Dimarts 17 d'abril a les 19h

Sala de baix



Bona part del territori que hem urbanitzat des que tenim cotxes esdevindrà inhabitable quan ja no en tinguem. Com a vehicle de la dispersió perifèrica, l'automòbil ha creat dos grans monstres urbans. Un d'ells és la ciutat dormitori, el polígon residencial fet de grans torres i blocs, on l'espai públic és, per excessiu, banal, inhòspit, insegur i de difícil manteniment. L'altre és la gran *subúrbia*, la ciutat dispersa feta de rotondes, cases aïllades i «centres» comercials. Allà on l'urbanisme no sigui capaç d'injectar compacitat i mixtura d'usos, no hi haurà més remei que retornar-li el sòl urbanitzat a la natura. Mentrestant, caldrà recuperar la ciutat densa i intensa, feta de finques petites i entre mitgeres, amb places d'escala humana i carrers-corredor. Aquesta és la ciutat fèrtil, la que genera centralitats, diversitat d'usos i promiscuïtat entre classes socials. Però també és la ciutat més cobejada per la indústria turística o el mercat immobiliari. Un cop pacificats, els seus barris esdevenen llocs més atractius i desitjats. Això n'encareix habitatges i comerços, tot expulsant bona part dels seus teixits socials cap a perifèries disperses on depenen més del cotxe. Quina mena d'urbanisme ens cal per democratitzar la tornada als centres?

La conferència anirà precedida d'un «llindar sonor» específic [3 min.], obra de Miquel Jordà i Úrsula San Cristóbal, i de la lectura dramatitzada *¿Qué planeta le vas a dejar a tu hijo, Mario?* de Natalia Yurena Rodríguez.

## **Maria Buhigas, consultora especialitzada en estratègia urbana**

Llicenciada en arquitectura a l'ETSAB de la Universitat Politècnica de Catalunya al 1997. Posteriorment, va dur a terme el Master of Science in Urban Planning (MsUP) a la Universitat de Columbia a Nova York. Al gener de 2014 funda Urban-Facts, on desenvolupa la seva activitat professional de forma independent com a consultora internacional especialitzada en estratègia urbana. El seu treball es centra en la integració del punt de vista espacial (territorial i urbà) en les qüestions econòmiques i socials de les ciutats i les àrees metropolitanes col·laborant amb professionals d'altres disciplines i amb institucions públiques i privades. Anteriorment, va treballar a l'agència pública Barcelona Regional, del 1999 al 2013, on va exercir diferents funcions, els darrers cinc anys com a directora del departament d'Estratègia urbana.

Ha participat en fòrums internacionals i col·laborat amb agències com World Bank i UN-Habitat tant en representació de l'Ajuntament de Barcelona, com en qualitat de professional independent. Des dels inicis, ha compaginat la seva activitat professional amb l'activitat docent i ha impartit conferències a nivell local i internacional.

## *El canvi de paradigma*

**Conferència d'Antonio Turiel**

Dimarts 24 d'abril a les 19h  
Sala de baix



Alliberar les ciutats del vehicle privat suposarà una profunda transformació de la societat actual. Què serà del capitalisme sense la indústria automobilística, els seus combustibles o les seves grans infraestructures? Abans i després de la crisi del petroli, el *fordisme* i el *toyotisme* van saber convertir l'automòbil en un motor econòmic, en una font primordial d'ocupació i en un «bé» de consum massiu. La transició cap a una societat posterior al cotxe no pot deixar de preguntar-se com es resoldran aquests aspectes. D'una banda, caldrà pensar en el transvasament dels llocs de treball que avui genera l'automoció cap a activitats més lògiques i ecològiques. Potser es pot reconduir la ingent despesa pública que encara genera el vehicle privat? De l'altra, davant la probabilitat que el pic de Hubbert ens sorprengui abans que les energies renovables siguin hegemòniques, l'estalvi i el decreixement semblen les receptes més raonables. A més, pot ser que la distribució de mercaderies sigui més operativa quan els turismes s'apartin dels carrers. Caldria anar acceptant que, en el món que ve, serà molt més fàcil moure bits que moure àtoms. Com deia Keynes, «és millor enviar la recepta de les galetes que enviar les galetes». Al cap i a la fi, tan de bo descobrim que no és cap renúncia menjar enciams propers o anar a peu a l'escola.

La conferència anirà precedida d'un «llindar sonor» específic [3 min.], obra de Miquel Jordà i Úrsula San Cristóbal, i de la lectura dramatitzada *L'entrevista* de Joan Martínez.



## **Antonio Turiel, científic titular del CSIC a l'Institut de Ciències del Mar**

Antonio Turiel es dedica a la investigació de fenòmens no-lineals, particularment de la turbulència, i de l'oceanografia física per mitjans de teledetecció. És expert en anàlisi del senyal i de la imatge. És president del Comitè Executiu del Barcelona Expert Center, un centre expert que assessora l'Agència Espacial Europea en el desenvolupament i millora d'algoritmes de la missió SMOS d'observació de la Terra. Autor de més de 100 articles científics especialitzats, ha dirigit cinc tesis doctorals i té una patent. Estudiós també dels problemes de recursos naturals i de sostenibilitat de la nostra societat, edita i és el principal autor d'un conegut blog de divulgació en espanyol sobre aquest tema, The Oil Crash. Presideix una petita associació dedicada a la divulgació d'aquests problemes, l'Oil Crash Observatory.

## 5. Espectacles

### *L'empestat*

de Jordi Oriol

Direcció: Xavier Albertí

Amb Jordi Oriol i Carles Pedragosa

Una coproducció d'Indi Gest, Temporada Alta i OSIC

Del 6 al 29 d'abril

Divendres i dissabte a les 20:30h. Diumenge a les 18:30h

No hi ha funció el 13 d'abril

Sala de baix



*L'empestat* és una personal reescriptura de *La tempestat* de Shakespeare (1611), que es va estrenar al Festival Temporada Alta el passat 2015. Amb aquest espectacle Jordi Oriol recupera Shakespeare per fer-ne una revisió, posant-se de nou sota les mans de Xavier Albertí, i aquest cop acompanyat de l'actor i músic Carles Pedragosa, que alhora interpreta en directe la Sonata nº 17 de Beethoven, justament titulada *La tempesta*.

### **Sinopsi**

Caliban (l'home-salvatge) i Ariel (l'esperit de l'aire, caracteritzat per la música) són els únics habitants d'una illa, fins que el savi Pròsper i la seva filla Miranda hi acaben naufragant, com també -anys més tard- tot un seguici de la cort de Nàpols i Milà.

Pròsper els educa, els civilitza, els dóna paraules i els capacita de raó; els ensinistra. Els esclavitzava amb el seu poder d'imposició de justícia i ordre. I això encén als dos el seu desig de llibertat i, per tant, el seu anhel de rebel·lió. Fins que a la fi, com a la resta de personatges, Pròsper els perdona. I després d'alliberar-los, s'embarca amb la resta de naufragats i –imaginem- Caliban i Ariel tornen a restar sols a l'illa. Aïllats però alliberats. Alliberats però aïllats. Ara, però, amb la consciència d'un món "més enllà" que desitgen abastar. Un món per conquerir. Amb la paraula neix la raó, la consciència... i amb aquesta, l'avarícia i la necessitat d'aclaparar. La paraula és una plaga. I la pesta... és silenci.

## **Fitxa artística**

Autoria: **Jordi Oriol**

Direcció: **Xavier Albertí**

Intèrprets: **Jordi Oriol i Carles Pedragosa**

Vestuari: **Sílvia Delagneau**

Il·luminació: **Alex Aviñoa**

Espai: **Alex Aviñoa i Sílvia Delagneau**

Construcció de l'espai: **Dani Poy i Joan Galí**

Disseny de so: **Roc Mateu**

Fotografia: **Sílvia Poch**

Ajudant direcció: **Albert Arribas**

Producció executiva: **Helena Font**

Agraïments: **Neus Masó, Marc Permanyer, Àlicia Gorina, Pep Arumí, Andreu Mateo i Pascualin estructures.**

**Una producció d'Indi Gest, OSIC (Oficina de Suport a la iniciativa Cultural) i Temporada Alta Girona/Salt – Festival de Tardor de Catalunya**

**Amb la col·laboració de l'Auditori de Sant Martí i Auditori Atrium de Viladecans**

Projecte sorgit d'En RESIDÈNCIA, organitzat per l'Institut de Cultura de Barcelona i el Consorci d'Educació de Barcelona conjuntament amb la Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia

Espectacle guanyador del Premi BBVA de Teatre 2017

## ***Granotes***

**d'Oriol Morales**

Amb Gerard Bosch

Del 6 al 8 d'abril

Divendres i dissabte a les 20h. Diumenge a les 18h

Sala de dalt



Oriol Morales ens convida a entrar a *Granotes*, en el món del Lalo, un jove músic gallec que a través de la seva narració ens farà viatjar de Galícia als Estats Units, tot reconstruint el viatge que va fer la Laura, la seva parella, abans de morir al llac Walden.

### **Sinopsi**

El Lalo toca una cançó. I després calla. I després comença a parlar. I parla de la Laura, la seva parella, i del pis en el que vivien, a Santiago de Compostel·la. I diu que la Laura, un dia, se'n va anar al llac Walden, al nord dels Estats Units. I que no va tornar mai.

El Lalo té una capsa. Una capsa amb les coses de la Laura. Una capsa amb les coses de la Laura que van trobar al motel de Concord, a pocs quilòmetres del Llac Walden. El Lalo no sap què hi feia la Laura als Estats Units. El Lalo no sap res. Però ens ho intenta explicar tot.

Abans de la funció del 6 d'abril hi haurà una sessió de meditació *Una estona de silenci* (19:15h).

## **Fitxa artística**

Autoria i direcció: **Oriol Morales**

Intèrpret: **Gerard Bosch**

Espai escènic i il·luminació: **Mercè Lucchetti**

Ajudant de direcció i vídeos: **Aleix Plana**

Producció: **Mariona Ferran (Insòlita produccions)**

Agraïments: **Carles Batlle, Silvia Ferrando, Jordi Fondevila, Núria Font, Nico Hermansen, Juan Pablo Mazorra, Karolina Morro, Enric Nolla, Rubén Pérez, Álvaro Sanjuan, Carlota Subirós i Davide Salvado.**

En directe s'interpreten els temes *O Manso* i *Helena* de Davide Salvado.

Amb la col·laboració de l'Institut del Teatre



## ***Motor i veu***

**Mostra del laboratori del cicle 'Adéu al cotxe!'**

Del 12 al 15 d'abril

De dijous a dissabte a les 20h. Diumenge a les 18h

Sala de dalt



A Barcelona hi ha 7.000 cotxes per quilòmetre quadrat (a Madrid, 3.000; a París, 1.500 i a Londres, 1.200). Cada cotxe transporta 1,2 persones de mitjana. Un cotxe qualsevol pesa al voltant d'una tona. Una tona equival a 500 sacs de patates de 2kg.

Si tenim en compte aquestes premisses, l'estampa és prou gràfica: milers de persones circulen soles a diari per la nostra ciutat amb 500 sacs de patates a l'esquena. Aquesta comparació pot semblar ridícula, però si pensem, a més a més, en l'energia necessària per desplaçar (accelerar, frenar, tornar a accelerar...) aquests 500 sacs, més els 40kg. que equival el nostre cos, se'ns pot posar la pell de gallina.

No cal ser un activista per adonar-se de les contradiccions que suposa l'ús del cotxe privat en les grans ciutats, com tampoc cal ser un conductor acèrrim per identificar-se amb el protagonista d'aquesta obra. Tots nosaltres podríem ser -la gran majoria n'hem sigut!- víctimes d'un dia com el que li tocarà viure al Mario. Un dia dolent el pot tenir qualsevol, només faltaria... El problema és quan aquest dia deixa de ser excepció i esdevé la rutina de tots els dies. I el problema, més de fons, és quan ja no ens adonem que tenim un problema

i permetem anar-nos consolidant com a víctimes, alhora que botxins, d'aquesta crua i evitable realitat.

I és que... no es pot anar per la vida amunt i avall amb 500 sacs de patates a l'esquena (així..., perquè sí) i pensar que ens sortirà gratis.

Andreu Rifé

Abans de la funció del 13 d'abril hi haurà una sessió de meditació *Una estona de silenci* (19:15h).

## **Fitxa artística**

Idea original: **David Bravo, Miquel Jordà, Andreu Rifé i Úrsula San Cristóbal**

Dramatúrgia i direcció: **Andreu Rifé**

Músics i actors: **Fèlix Herzog, Miquel Jordà, Anna Maruny i Úrsula San Cristóbal**

Il·luminació: **Jordi Alsina**

Imatge i so: **Miquel Jordà i Úrsula San Cristóbal**

Ajudant de direcció: **Albert Reverendo**

Assessorament de moviment: **Maite Alay**

## ***La cremallera***

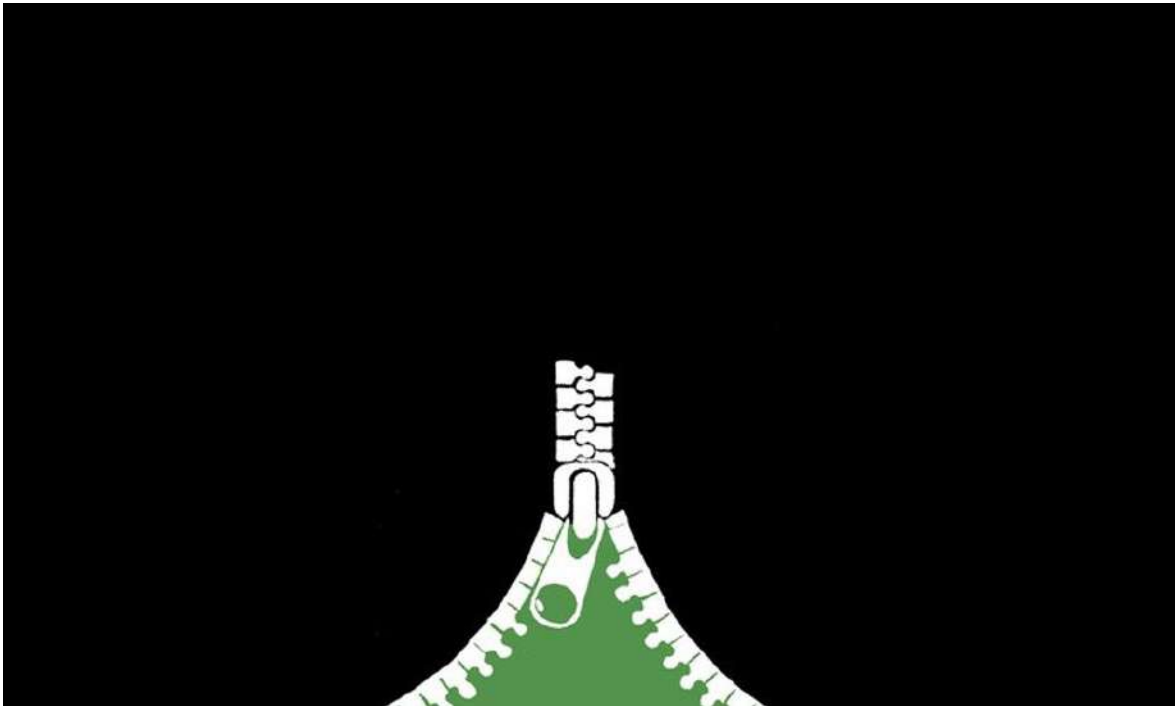
**de Martí Sales**

Direcció: Jordi Oriol

Del 20 al 22 d'abril

Divendres i dissabte a les 20h. Diumenge a les 18h

Sala de dalt



Martí Sales posa en escena el seu últim llibre, *La cremallera* (Males Herbes, 2016), un llarg poema sobre el nostre món, la nostra ciutat i la seva generació, una mena de *Howl* contemporani. *La cremallera* és un poema narratiu que canta la ciutat i els seus exploradors, l'amor que tot ho pot i l'aventura de perdre's. És un viatge fulgurant al moll de l'os de l'altra cara de Barcelona i un encanteri esgaripat des de dalt de tot de la Muntanya Pelada. És un portal interdimensional i una operació a cor obert. És una crida a la revolta i la història abreviada del tèxtil. Són dos amants capbussant-se als rius de l'infern. És la crònica local del diluvi universal i un tràveling per la nit artificial: una elegia lisèrgica en octosíl·labs.

Abans de la funció del 20 d'abril hi haurà una sessió de meditació *Una estona de silenci* (19:15h).

### **Fitxa artística**

Poeta i autor: **Martí Sales**

Direcció: **Jordi Oriol**



## ***Yo inacabo***

**de Pablo Rosal**

Del 27 al 29 d'abril

Divendres i dissabte a les 20h. Diumenge a les 18h

Sala de dalt



*Yo inacabo* és un espectacle poètic de petit format sobre la poesia. Un recital de poesia treballat pel subtil tamís de les arts escèniques. Està elaborat per Pablo Rosal, actor, director d'escena i dramaturg, Xavier Martínez, director d'escena, director de cinema i creador sonor i Paul Perera, pianista i compositor. En Pablo i en Xavier, formen, des de fa anys, el grup poètic Esdeveniments Ludovít.

### **Sinopsi**

*Yo inacabo* és un recital de poesia present, és a dir, originària, que busca refundar la relació poètica amb el món i les coses, des del nostre segle. Una circumstància dolça i pausada, allunyada de corrents, perquè la senyora Poesia s'aposeni i s'expandeixi en l'esperit creient. Onze poemes llargs, que formen un tot, acompanyats de so dibuixen aquesta petita i subtil cerimònia. Poesia útil servida lentament perquè l'oient estigui present i senti néixer la paraula.

Abans de la funció del 27 d'abril hi haurà una sessió de meditació Una estona de silenci (19:15h).

### **Fitxa artística**

Autor i rapsoda: **Pablo Rosal**

Pianista i compositor: **Paul Perera**

Percussionista i ambient sonor: **Xavier Martínez**

## 6. Altres

### *Inutilitari (Escultura)*

De Guillermo Basagoiti

Del 27 de març a 28 d'abril



La imatge del cicle *Adéu al cotxe!* és una escultura que es podrà veure al vestíbul de la Sala Beckett al llarg dels dies del cicle. *Inutilitari* és una obra de Guillermo Basagoiti amb la col·laboració de Olga Solà, Xavi Serch, Oriol Terrats i Javier Luján.

L'escultura *Inutilitari* és la peça resultant de la polièdrica relació entre un artista i el seu cotxe. De com aquest passa de màquina inerta, amb funcions de transport i càrrega, a ser el marc del procés creatiu de l'artista que l'habita, fins a tal punt de complicitat en que, rendint a l'evidència, acaba convertint-se en objecte d'art en si mateix.

Es presenta acompanyat de tres vídeos que exemplifiquen el recorregut de la seva vida activa, el moment del desballestament i la fase final de l'empaquetat, que és el punt àlgid i canvi qualitatiu esperat, al qual els utilitaris haurien d'estar destinats.

Aquesta representació vehicular d'un antic Renault 4L és el nus de connexió i entorn al qual orbita el projecte *2 6 8 0 4 1*, una proposta del centre d'investigació artística Espai Tònic, on es mostren, a part de les presents facetes per les quals un vehicle passa al llarg de la seva trajectòria, aquells fruits que se'n poden extreure, ja que diversos artistes col·laboren per a donar cos i veu a les seves possibles utilitats.

## *Una estona de silenci*

**Meditació els divendres a les 19:15h, abans dels espectacles**

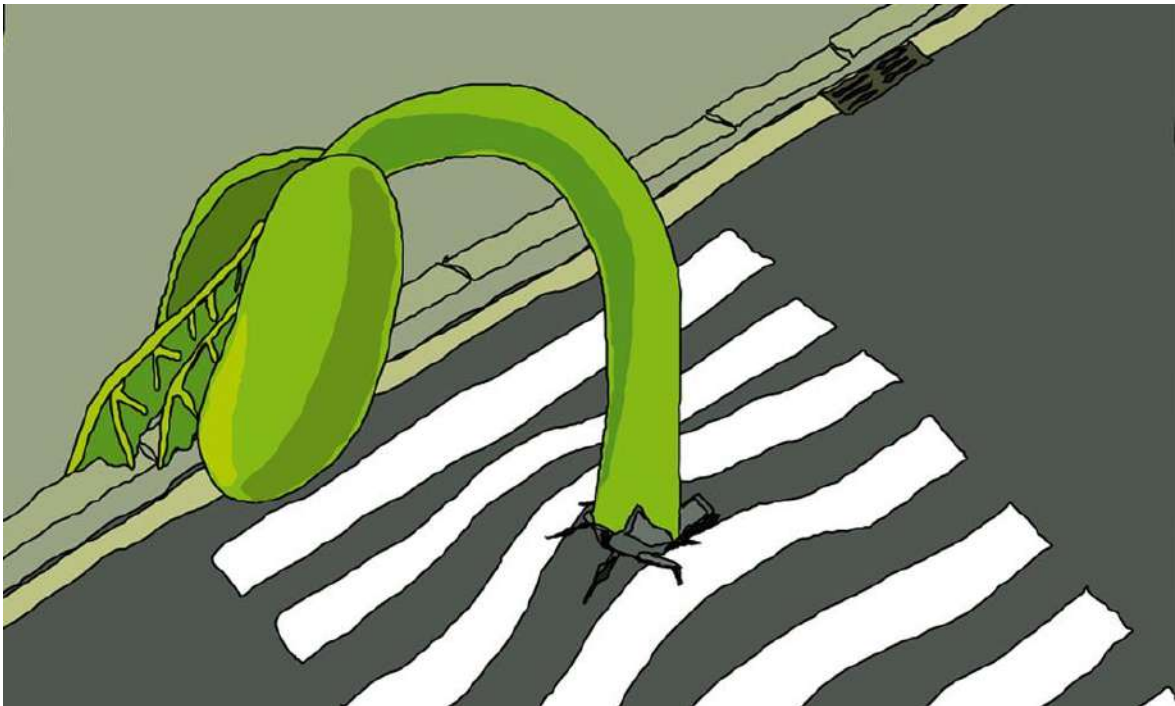
Dia 6 d'abril, abans de *Granotes*

Dia 13 d'abril, abans de *Motor i veu*

Dia 20 d'abril, abans de *La cremallera*

Dia 27 d'abril, abans de *Yo inacabo*

Aula 1



*Una estona de silenci* és una iniciativa impulsada per l'Escola de l'Ésser de Barcelona que pretén apropar l'acte meditatiu a tothom que vulgui fer-ne un tastet. Els divendres, abans de les funcions, es duran a terme meditacions per tranquil·litzar la ment abans d'entrar a la sala de teatre.

Per inscriure's cal enviar un mail adjuntant l'entrada de l'espectacle d'aquell dia a [reserves@salabeckett.cat](mailto:reserves@salabeckett.cat).

La necessitat de silenci en una societat tant estressada com la nostra és cada cop més evident. Trobar espais de quietud dins d'aquest brogit es fa cada cop més necessari, tant en l'esfera personal com en la professional.

Hi ha una manca d'atenció serena i profunda cap a allò que ens envolta perquè sovint estem atabalats amb totes les coses que ens bullen al cap. És aquí on apareix davant nostre la clara necessitat de buidar tot allò que ens pesa a fi d'alleugerir-nos, tant individualment com col·lectivament.

## **L'Escola de l'Ésser**

L'Escola de l'Ésser, fundada fa més de trenta anys per Empar Fresquet i Xavier Puigdevall, és un centre de meditació i teràpia. Entenen la meditació com una art que alimentant-se eclècticament de diferents tradicions espirituals permet buidar-se i d'una manera natural connectar amb una sensació d'alliberadora lleugeresa molt propera a un res que no és de ningú. Un centre que, mitjançant el treball interior, traspua una actitud que vola alt sense deixar de tenir els peus al terra.

## ***Speaker's corner***

### **Lectures dramatitzades**

25 d'abril, a les 19h



Els mesos de gener i febrer vam obrir una convocatòria amb motiu del cycle Adéu al cotxe!. Ara, en el marc del cycle, quatre de les propostes rebudes es podran sentir abans de les xerrades del cycle. A més a més, el dimecres 25 a El menjador de la Beckett es podran escoltar la resta de textos que es van presentar, llegits pels mateixos autors.



## **Sala Beckett** Obrador Internacional de Dramatúrgia

Amb el suport de:



Generalitat de Catalunya  
**Departament  
de Cultura**



Ajuntament de  
**Barcelona**

**Més informació**  
[www.salabeckett.cat](http://www.salabeckett.cat)



**Sala Beckett – Poblenou**  
**Aloma Vilamala · Premsa**  
Sala Beckett/Obrador Internacional de Dramatúrgia  
C/ Pere IV, 228-232 · T: 93 284 53 12  
[premsa@salabeckett.cat](mailto:premsa@salabeckett.cat)  
[www.salabeckett.cat](http://www.salabeckett.cat)